

Vánoční pohlednice

Vladimír Mišík

Ve sněhu, který zrána napad
Táhnou se černé šlépěje
Jak listí v říjnu žlutne západ
Jak stromy staré aleje

Krev slunce stéká po sněhu
A mrazem ztuhlá krajina
Zarudlá řeka bez břehů
A bez ryb zvolna usíná

Jen dlouhý řetěz
Černých stop
Trhá sníh
Kdo to tu šel
Štěstí či hrob
Hledal v závějích?

Jen dlouhý řetěz
Černých stop
Trhá sníh
Kdo to tu šel
Štěstí či hrob
Hledal v závějích?

Zatímco všude hořelo v kamnech
Zpocenou tváří do sněhu pad
Ta jarní vůně dýchla až na mne
Když pod jeho tělem zem začala tát

Bylo to dobré divadlo
Přes sklo se dívat, jak byl sám
Tak málo sněhu napadlo
Poslední dobou špatně usínám

A dlouhý řetěz
Černých stop
Trhá sníh
Kdo to tu šel
Štěstí či hrob
Hledal v závějích?

A dlouhý řetěz
Černých stop
Trhá sníh
Kdo to tu šel
Štěstí či hrob
Hledal v závějích?

A mně, který jsem za sklem v teple
Zbývá pramálo naděje
Že vůbec někdy vítr sněhem
Ty černé stopy zavěje